

Wojna 6-dniowa

Od redakcji

Najbardziej błąskawicza i brzemienna w skutkach wojna. Naser rozpoczyna przygotowania do zbrojnej akcji przeciwko Izraelowi. Za sojuszników miał Syrię, Jordanię i Irak. Na trop przygotowania tej operacji zbrojnej wpada Mosad (izraelska służba wywiadowcza) i Izrael postanawia natychmiast zareagować, decydując się na szybką wojnę prewencyjną (wojna mająca na celu uprzedzenie ataku wroga i zmuszenie do zaniechania jego działań).

5. czerwca 1967r. – lotnictwo Izraela likwiduje lotnictwo i zgrupowania pancerne Egiptu, Jordanii i Syrii, a także zajmuje półw. Synaj, zach. Brzeg Jordanu i wzgórze Golan.

Mimo potępienia tej akcji przez ONZ, Izrael pozostaje na terenach okupowanych i kolonizuje je. W obozach dla uchodźców główną rolę odgrywają fedaini -> palestyńscy bojownicy-terrorysty, wywodzący się z obozów palestyńskich ulokowanych w sąsiednich państwach arabskich.

Poniższy tekst został zaczerpnięty ze strony:

http://www.jewish.org.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=863&Itemid=66

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Przyczyny Wojny 6 dniowej

* 1956 – Fedaini, (arabscy komandosi nękający zamachami terrorystycznymi terytorium Izraela) skupili się, w organizacji zwanej Al-Fatah (Zwycięstwo), na której czele stanął Jasir Arafat, który od 1961 roku kierował też jej wojskowym odgałęzieniem Al-Asifa. Arafat liderem OWP został dopiero w 1969 roku zastępując Ahmeda Szukeiri.

* 7-8.03.1957 – Izrael kończy wycofywanie swoich wojsk z Półwyspu Sueskiego, Strefy Gazy i wybrzeża Akaba. Powracają do granic z przed konfliktu sueskiego.

* 1958 - Izrael nawiązuje stosunki dyplomatyczne z Turcją, Szachem Iranu i Etiopią.

* 1.02.1958 – Egipt i Syria łączą się w Zjednoczoną Republikę Arabską. Przeciwstawia się temu Arabskie Państwo Federalne (Irak i Jordania), na czele którego stanął król Iraku Fajsal II. Egipt i Syria w tym czasie ściśle, wojskowo i politycznie, współpracują z ZSRR, natomiast Irak, Jordania i Arabia Saudyjska z USA.

* 05.1958 – Wybuchają zamieszki w Libanie między oddziałami milicji chrześcijańskiej i pronaserowskiej milicji muzułmańskiej. Zamieszki rozprzestrzeniają się na Irak i Jordanię.

* 14.07.1958 – Rewolucja w Iraku, władzę przejmuje Abd al-Karim Kasim. Irak przechodzi pod radziecką strefę wpływów.

* 15.07.1958 - Amerykańska interwencja wojskowa w Libanie, a 17.07.1958 brytyjscy spadochroniarze dokonują desantu w Jordanii. Dzięki czemu oba państwa uniknęły wewnętrznego przewrotu.

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

* 03.1960 - Dawid Ben Gurion spotyka się, w Nowym Jorku, z Kanclerzem RFN Konradem Adenauerem. Obaj panowie zgadzają się, że na nową relację dyplomatyczną jest

jeszcze za wcześnie, jednak Adenauer zgodził się udzielić Izraelowi pożyczki i dostarczyć bezpiecznie sporą ilość broni. Do 02.1965 niemiecka broń dostarczana była przez porty francuskie, w zamian za to Izrael przekazał NATO egzemplarze radzieckiego uzbrojenia zdobytego podczas kampanii synajskiej. Ostatecznie 12.05.1965 RFN nawiązuje stosunki dyplomatyczne z Izraelem, (duży wpływ miało na to wizyta delegacji NRD w Kairze – 21.02.1965). W 1960 roku Dawid Ben Gurion spotkał się także z generałem de Gaullem, w wyniku tego spotkania, Francja kontynuowała dostawy broni do Izraela, oraz szkoliła izraelskich wojskowych. W latach 1957 – 1962 Izrael z pomocą Francji zbudował w Dimonie, na pustyni Negew, własny reaktor atomowy. Od 1964 roku USA dostarczają Izraelowi broń, w tym czołgi M48 „Patton”, wykorzystując do tego swoje bazy w krajach europejskich. Równolegle w latach sześćdziesiątych Izrael rozwija współpracę z krajami Afryki (nie arabskimi), Ameryki Południowej i Azji (np. Birma, Singapur).

- * 29.09.1961 - Wycofanie się Syrii ze Zjednoczonej Republiki Arabskiej.
- * 8.02.1963 - Pucz przeciwko Abd al – Karimowi Kasimowi w Iraku. Władzę przejmuje partia Baas i pronaserowskie ugrupowania. Partia Baas po licznych zamachach stanu przejmuje też władzę w Syrii.
- * 05.1964 – 07.1966 – Trwają izraelsko syryjskie potyczki zbrojne tzw. „Wojna o Wodę”.
- * 1.06.1964 – Z inicjatywy Egiptu i Jordanii powstaje OWP - Organizacja Wyzwolenia Palestyny.
- * 1.01.1965 – Al Fatah przeprowadza dużą anty izraelską akcję zbrojną.
- * 10-11.1966 - Al Fatah przeprowadza kolejne fale zamachów w Izraelu.
- * 4.11.1966 – Egipt i Syria podpisują układ o wzajemnej obronie.
- * 7.04.1967 – Izraelczycy przeprowadzili rajd lotniczy na stanowiska artylerii na Wzgórzach Golan, w czasie którego zestrzelili sześć syryjskich samolotów MIG 21. ZSRR oskarżył Izrael o chęć zniszczenia prosowieckiego reżimu w Damaszku. Ostrzegł terytorium Izraela, że wzgórz Golan nie ustąpi.
- * 30.05.1967 – Do paktu wojskowego Egiptu z Syrią dołączyła Jordania, która oddaje swoją armię pod dowództwo egipskie. Działania te wspiera Irak.
- * 13.05.1967 – ZSRR podsyca anty izraelskie napięcie w regionie, informując Egipt o koncentracji wojsk izraelskich na granicy z Egiptem. Informacja była całkowicie nieuzasadniona, gdyż w tym czasie na rzeczonej granicy, stacjonowały zaledwie dwie brygady.
- * 14.05.1967 – oddziały Egipskie wkraczają na półw. Synaj.
- * 16.05.1967 - Naser zażądał wycofania się wojsk ONZ (UNEF) z granicy izraelsko - egipskiej. Sekretarz Generalny ONZ, U Thant uległ roszczeniom i 19.05.1967 wojska ONZ wycofuje się z Synaju. Decyzja o wycofaniu wojsk ONZ nie była konsultowana z Radą Bezpieczeństwa ani Zgromadzeniem Ogólnym.
- * 16.05 – 23.05.1967 – Izrael ogłasza i przeprowadza mobilizację wojskową.
- * 22.05.1967 - Prezydent Gamal Abdel Naser ogłasza zamknięcie ciełniny Tirańskiej dla okrętów izraelskich.
- * 25.05.1967 - Prezydent Gamal Abdel Naser oznajmia w parlamencie: „Nie istnieje problem, czy i jak zablokować port Eliat, ale jak zniszczyć państwo izraelskie po wsze czasy”.
- * 28.05.1967 – Egipski dyktator zagroził zamknięciem Kanału Sueskiego, gdyby jakiegokolwiek państwo próbowało interweniować w wypadku konfliktu z Izraelem.
- * 1.06.1967 – Premier Izraela Lewi Eszkol utworzył rząd jedności narodowej.

* 4.06.1967 – Politycy izraelscy podejmujÄ decyzjÄ o akcji zbrojnej.

Kraje Arabskie: Liban, Kuwejt, Algieria, Libia zagroziÅy wstrzymaniem dostaw ropy do paÅstw zachodnich. USA, Francja i ZSRR przestrzegaÅy Egipt przed podejmowaniem ofensywnych kroków wojskowych. Stany Zjednoczone próbowaÅy wpÅywaÄ na decyzje podejmowane w Tel Awiwie, jednak same nie mogÅy angaÅowaÄ siÄ militarnie w regionie, gdyÅ prowadziÅy juÅ wojnÄ w Wietnamie. Åwiatowa dyplomacja nie nadÄÅa za rozwojem wydarzeÅ na Bliskim Wschodzie.

Stosunek siÅ Izraela w stosunku do PaÅstw arabskich

(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({});

Izrael wystawiÅ wg róÅnych ÅródeÅ: 220 – 300 tys. ÅoÅnierzy, uzbrojonych w 1300 czoÅgów, 160 dziaÅ samobieÅnych i 800 dziaÅ holowanych oraz 108 wyrzutni rakiet i 400 samolotów bojowych (bez lotnictwa transportowego i ÅmigÅowców). Ponadto dysponowaÅ 4 okrÄtami podwodnymi, 3 niszczycielami, 12 kutrami torpedowymi, 6 kutrami patrolowymi i 3 maÅymi okrÄtami desantowymi.

Egipt zmobilizowaÅ okoÅo 300 tys. ÅoÅnierzy, 1200 czoÅgów, 200 dziaÅ samobieÅnych, 1600 dziaÅ holowanych oraz 410 samolotów. Marynarka wojenna dysponowaÅa 14 okrÄtami podwodnymi, 5 niszczycielami, 3 fregatami, 2 korwetami, 18 kutrami raketowymi, 32 kutrami torpedowymi, 8 traÅowcami, 12 Åcigaczami okrÄtów podwodnych, oraz miaÅ 10 okrÄtów desantowych.

Syria – 50 - 65 tyÅ ÅoÅnierzy, uzbrojonych w 400 czoÅgów i dziaÅ samobieÅnych, 300 dziaÅ i 200 samolotów. Syryjska marynarka wojenna dysponowaÅa 2 traÅowcami, 3 kutrami raketowymi, 3 kutrami patrolowymi, 13 kutrami torpedowymi.

Jordania - 40 tys. ÅoÅnierzy, uzbrojonych w 200 czoÅgów i 200 dziaÅ oraz 120 samolotów oraz korpus iracki 20 tys. ÅoÅnierzy (200 czoÅgów), ta ostatnia formacja weszÅa w obszar Jordanii ale nie zdÄÅy siÄ wziÄÄ udziału w walkach.

PowyÅsze zestawienie pokazuje jasno stosunek siÅ i przewagÄ paÅstw arabskich:

Przewaga siÅ arabskich w iloÅci ÅoÅnierzy wynosiÅa 1,9:1; w czoÅgach i dziaÅach samobieÅnych 1,64:1; w artylerii 2,3:1; w samolotach 1,8:1; oraz 4,5:1 w okrÄtach bojowych.

Organizacja armii

PrzewagÄ siÅ arabskich niwelowaÅ sposób organizacji armii obu stron. Armie paÅstw arabskich byÅy formowane na wzór radziecki i brytyjski (Jordania), gdzie oficerowie wywodzili siÄ z wyÅszych, niÅ szeregowcy, warstw spoÅecznych. I rzadko kiedy dzielili oni te same „niewygody”. Dodatkowo dochodziÅ czynnik niskiego poziomu wyszkolenia, mimo wydatnej pomocy doradców radzieckich, czeskich i polskich (marynarka wojenna). W armii Izraela organizacja wojska opieraÅa siÄ na formacjach terytorialnych, gdzie „sÄsiad wspieraÅ sÄsiada”; podczas przeszkolenia wojskowego wyÅnianiano w sposób naturalny liderów, którzy byli potem dowódcami. W armii izraelskiej panowaÅ teÅ zwyczaj, Åe dowódca zamiast komendy: „na przód”; podaje: „za mnÄ”. W czasie wojny szeÅciodniowej 23% wszystkich zabitych po stronie izraelskiej to byli oficerowie.

Przebieg walk

* 5.06.1967 – O godzinie 7:10 rozpoczÄ siÄ atak izraelskiego lotnictwa na egipskie stacje radarowe i lotniska. DziÄki zaskoczeniu udaÅo siÄ zniszczyÄ na ziemi niemal caÅkowicie lotnictwo egipskie (301 samolotów oraz 8 samolotów zniszczono w walce powietrznej). O godzinie 8:15 ruszyÅy do ataku izraelskie siÅy lÄdowe. Uderzenie skierowane byÅo na pÓÅwysep Synaj i StrefÄ Gazy. Na froncie jordaÅskim rozpoczynajÄ siÄ walki na przedmieÅciach Jerozolimy, oraz w rejonie Ramallah.

Grupa „PÓÅnoc” uderzyÅa na egipskie pozycje pod Chan–Junis–Rafah, które zdobywa manewrem oskrzydlaÅym od poÅudnia. Po czym wieczorem ok. 18,00 po udanym ataku zdobywa miasto Rafah. Grupa „Centrum” ruszyÅa przez pustyniÄ i po 9 godzinach opanowaÅa Bir Lahfan, co uniemoÅliwiÅo Egipcjanom manewrowanie odwodami. Grupa „PoÅudnie” przez caÅy dzieÅ uwikÅaÅa siÄ w walki o Abu AgheilÄ.

W wyniku błędnych informacji, które podawało radio w Kairze, o rzekomych sukcesach armii egipskiej, Jordania zdecydowała się przystąpić do wojny. Jordanci rozpoczęli ostrzał i bombardowanie Tel Awiwu, Lod i bazy lotniczej Kefar Sirkin. Zaatakowali też izraelską enklawę na Górze Skopus. Z kolei przed południem izraelska 10 Brygada pancerna przeciwko drogą Jeruzolima Ramallah, cząść czołgów została skierowana do walki na przedmieściach Jeruzolimy. Jednocześnie Izrael zaatakował pozycje jordanские wokół Ya'bad i Jeninu. Po stoczeniu bitwy pancernej zajęł dolinę Dotan. Syria ostrzelała rejon Safed w Górnej Galilei jeźdźcy zbombardowali rafinerię ropy naftowej w pobliżu Hajfy i lotnisko Megido. Wieczorem lotnictwo izraelskie wykonało kontruderzenie na pozycje wojsk oraz lotniska jordanские i syryjskie, zbombardowało także Amman. Jednocześnie samoloty izraelskie zaatakowały iracką bazę lotniczą H-3 niszcząc 10 bombowców Tu-16. W wyniku walk lotnictwo jordanские przestało w praktyce istnieć (50 maszyn), a syryjskie poniosło dotkliwe straty (52 maszyny). Tego dnia lotnictwo Izraela straciło 19 samolotów, zginęło 10 pilotów. W południe Legion Arabski przekroczył granicę i opanował siedzibę misji rozjemczej ONZ w Jeruzolimie. Izraelski okręt podwodny "Tanin" (brytyjski typ "S"), przeprowadził nieudane ataki w porcie Aleksandria na egipski niszczyciel typu "30-bis" (Skoryj), oraz na manewrującą na redzie egipska fregata.

* 6.06.1967 – O godzinie 6.00 rano Nasser nie był w stanie ukryć prawdy o pierwszych klęskach i apelował do króla Husajna, aby ten podał przez radio wiadomość o rzekomej współpracy USA i Wielkiej Brytanii z Izraelem. Taki komunikat podały wieczorem rozgłoszenie arabskie, wywołało to, w Egipcie, Syrii, Sudanie, Algierii, Jemenie i Iraku falę ataków tłumów na placówki dyplomatyczne USA i Anglii. Wymienione kraje zerwały stosunki dyplomatyczne z USA.

O świcie, na Synaju, armia izraelska, po całonocnych walkach opanowała bazę El – Arish. Ugrupowanie pancerne generała Szarona dotarło do Nakhl. W odpowiedzi na agresję jordanскую, przetrzucono autobusami, z Półwyspu Synajskiego, brygadę spadochronową i skierowano do walk w Jeruzolimie i okolicach. Dzięki temu posunięciu wzniesienia pomiędzy Jeruzolimą i Ramlą znalazły się w rękach izraelskich. Rozpoczęły się ciężkie walki we wschodniej części Jeruzolimy. O świcie piechota izraelska zdobyła gmach szkoły policyjnej. Armia izraelska przy zdobywaniu miasta nie używała lotnictwa i artylerii (aby zminimalizować zniszczenia). Spowodowało to jednak duże straty w ludziach. Do bardzo ciężkich walk doszło także w rejonie Nablusu, jednak dzięki wydatnej pomocy lotnictwa Izraelczycy zdobywają miasto. Izrael opanował miasta Ramallah i Jenin. Tego dnia pojedynczy iracki bombowiec Tu-16 zbombardował miasto Netayna i podjął próbę ataku na lotnisko Ramat David. W odpowiedzi izraelskie lotnictwo zbombardowało lotniska irackie, a nad Synajem zestrzelono dodatkowo 11 egipskich maszyn. W wyniku syryjskiego ataku Izrael musiał wycofać się z miejscowości Haritio i Sher Jaskor położonych nad Jeziorem Tyberiadzkim, oddziały syryjskie wdarły się około 20km w głąb Izraela.

Tego dnia Izraelska Okrętowa Grupa Poszukiwawczo – Uderzeniowa wykryła na redzie portu Hajfa trzy egipskie okręty podwodne typu "633" lub "613". Kontakt bojowy został zerwany po obrzuceniu okrętów podwodnych bombami głębinowymi. Atak ze względu na implikacje polityczne, został poprzedzony wezwaniem do wynurzenia się, nadanym za pomocą Międzynarodowego Kodu Sygnałowego. Izrael uznaje, że zatopił lub uszkodził jeden z okrętów, gdy w rejonie ataku pojawiła się na powierzchni morza plama ropy o powierzchni 120m².

* 7.06.1967 – Pod Nakhl dochodzi do czterogodzinnej bitwy pancernej. Wojska izraelskie ze zgrupowania "Północ" doszły do Kanału i rozpoczęły uderzenie w kierunku południowym. Grupa "Centrum" opanowała ok. godz. 18.00 Przełęcz Mitla i Giddi. Broniony przez Dywizję Palestyńską rejon Strefy Gazy został zdobyty. Tego dnia w wyniku desantu opanowano Sharm el-Sheikh, co otworzyło Cieśninę Tirańską dla żeglugi izraelskiej. Jednostki Legionu Arabskiego opuściły Jeruzolimę, w tym samym czasie wojska izraelskie opanowały główne rejony Zachodniego Brzegu Jordanu. Wieczorem Izraelczycy bez walki zajęli Jerycho. Rabin Szlomo Goren udał się w otoczeniu Mosze Dajana i innych dowódców pod ścianę Płaczu, gdzie wetknął w mury dawnej świątyni zwitek papieru z tekstem starej modlitwy "Niech pokój panuje w Izraelu". Jednocześnie zażądał od Mosze Dajana, aby ten wysadził w powietrze meczet Al Aksa, przygotowując grunt pod budowę Trzeciej Świątyni. Dajan nie tylko odmówił, ale kazał świątyni powiewać nad meczetem izraelską flagę. Na spotkaniu z muzykami i muzykami izraelskimi zapowiedział, ku ich zdumieniu, że nadal

bardzo sprawowa kontrol nad tym rejonem dla islamu miejscem. W jakim czasie potem, Główni Rabini zabronili wstąpić na Wzgórze Sycylijskie, żeby nieumyślnie nie znaleźli się w najświętszym miejscu, gdzie kiedyś stała świątynia, do których kiedyś dostępnymi mieli wyłącznie kapłani. W ciągu kilku dni wyburzono natomiast arabską dzielnicę Lepianek, która wyrosła u stóp Zachodniej Ściany, tworząc wielki plac dla religijnych uroczystości.

* 8.06.1967 – W rejonie od przyczółku Mitla do Bir Gifgafy doszło do największej od II wojny światowej bitwy pancernej, szczególnie wzięto w niej udział około 1100 pojazdów. Grupa „Półudnie”; opanowała miasto Nakhl. Na W zachodniej części półwyspu, Izrael po nocnym natarciu okrążył resztki sił egipskich, członek niedobitków zepchnął w stronę Kanału. Batalion komandosów przerzucono śmigłowcami w rejon Ras-el-Sundu, gdzie odcięli oni drogę oddziałom egipskim wycofującym się z Sharm el Sheikh. Po kilkunastominutowej walce Egipcjanie skapitulowali. Wieczorem Półwysep był już w rękach izraelskich. Tego dnia wojska izraelskie opanowały tereny pomiędzy Doliną Jordanu, a Wzgórzami Hebronu, oraz całkowicie oczyściły z niedobitków armii jordańskiej Zachodni Brzeg Jordanu. Izraelskie lotnictwo zestrzeliło 9 egipskich maszyn.

Dwa izraelskie niszczyciele atakują w rejonie Rosh Hankina (w pobliżu wybrzeża Libanu) dwa egipskie okręty podwodne. Według danych izraelskich, prawdopodobnie zatopiony został jeden okręt podwodny typu „613”. Lotnictwo izraelskie zaatakowało amerykański statek radiolokacyjny USS „Liberty”, operujący u wybrzeży Egiptu. Zginęło 34 amerykańskich marynarzy, a 75 zostało rannych. Istnieje wiele hipotez co do przyczyn tego ataku, oficjalnie za przyczynę podano pomyłkę. W tym zostaje podpisane zawieszenie broni z Egiptem i Jordanią. Tego dnia Rada Bezpieczeństwa ONZ wezwała walczące strony do zaprzestania walk. Zawieszenie broni z Egiptem i Jordanią weszło w życie o 23.30

* 9.06.1967 – Armia izraelska umocniła swoje pozycje obronne wzdłuż Kanału Sueskiego. Po potwierdzeniu zawieszenia broni z Egiptem i Jordanią Mosze Dajan daje rozkaz ataku na Syrię, chodzi o całkowitą likwidację „fortecy na Wzgórzach Golan”. Dwie grupy wojsk uderzyły - jedna z rejonu południowego Jeziora Tyberiadzkiego, a druga przez most Banat Jacub. Wzgórze w rejonie Al-Kuneitry zmieniły się „pola śmierci”. Ze względu na ukształtowanie terenu, użycie czołgów było mocno ograniczone, pomimo to Izrael stracił 160 maszyn, ale zniszczył 85 czołgów i dział samobieżnych. Izraelska piechota musiała toczyć ciężkie walki o każdy metr ziemi. ZSRR odwołał swojego ambasadora z Tel Awiwu, a państwa Układu Warszawskiego (oprócz Rumunii) ogłosiły deklarację solidarności z krajami arabskimi i zerwały stosunki dyplomatyczne z Izraelem. W Polsce PZPR rozpętała antyżydowskie represje, ich apogeum przypadło na marzec 1968 (tzw. wydarzenia marcowe).

Zakończenie wojny sześciodniowej

* 10.06.1967 – W nocy z 9 – 10 izraelskie kolumny zmechanizowane obeszły północne skrzydło wojsk syryjskie, gwałcąc neutralność Libanu. I uderzyło w rejonie miejscowości Mossada. Równocześnie desantowano na tyłach niewielkie oddziały spadochronowe, które dezorganizowały syryjskie linie obronne. Armia izraelska zajęła miasto Al-Kuneitra oraz Tawafiq. Izraelska Brygada Golani zdobyła twierdzę Tel-Fahar. Oddziały Izraelskie wdarły się około 50 km w głąb terytorium Syrii. ZSRR zagroził interwencją wojskową, w odpowiedzi USA skierowały okręty VI Floty w rejon konfliktu. Jednocześnie USA naciskały na Izrael, aby ten zaprzestał walki. O godzinie 18.30 Izrael podpisuje zawieszenie broni z Syrią co kończy wojnę sześciodniową.

Wojna sześciodniowa wykazała słabość służb wywiadowczych państw arabskich, katastrofalny poziom wyszkolenia, ducha bojowego, oraz organizacji i myśli operacyjnej. Armia izraelska zdobyła olbrzymie ilości nieuszkodzonego sprzętu wojskowego w tym czołgi 748 szt. T54 i T55 oraz 72-73 szt. IS 3. Była to na tyle znaczna ilość, że Izrael po gruntownej modernizacji tych pojazdów (wymiana uzbrojenia, wyposażenia wnętrza i jednostki napędowej) i nazwaniu nowego czołgu „Tiran 5” (T54/55), wyposażony w nie dwie nowo powstałe brygady pancerne. Modernizacja radzieckich czołgów na długo stała się głównym hitem eksportowym izraelskiego przemysłu zbrojeniowego. Porażką poniosła OWP, jej przywódca Ahmed Szukeiry wsławił się bowiem opuszczeniem już 5 czerwca Jerozolimy, a dzień później był już w Damaszku. Samodzielna akcja Izraela uwolniła jego anglosaskich sojuszników od dylematu wystąpienia w obronie swobody żeglugi na wodach międzynarodowych.. Na zachodzie przyjąto z zadowoleniem tryumf zachodniej myśli i technologii wojskowej nad radziecką. Jednak

General de Gaulle potÄpi izraelskÄ „agresjÄ” i jednocze nie wstrzyma dostawy broni do Izraela, lukÄ po Francji zajÄ y Stany Zjednoczone. Izrael opanowa w caooci Pó wysep Synaj, Zachodni Brzeg Jordanu, StrefÄ Gazy oraz Wzgórza Golan (oko o 60 ty. km2), co spowodowa o, że w zasiÄgu jego artylerii znalaz y siÄ Amman, Damaszek i Kair. Jednak na zajÄtych obszarach w przewa zajÄcej wiÄkszooci mieszka a ludnoÄ arabska. Spowodowa o to, że tzw. „problem palestyński” nabra nowej ostrooci. Na terytorium Izraelskim znalaz y siÄ gównie skupiska ludnooci palestyńskiej, która opuoci a swoje domostwa w latach 1948-1949.

Obie strony konfliktu de facto rozpoczÄ y przygotowania do nowej wojny.

Kana Sueski by zamkniÄty dla żeglugi od 5.06.1967 do maja 1975. Na Jeziorze Gorzkim „internowane” zosta y, wraz z 12 innymi statkami, dwie jednostki Polskiej Marynarki Handlowej „Bolesław Bierut” i „Djakarta”.

Wydarzenia zaliczane do tzw. „Wojny sześciodniowej”, ale które wydarzy y siÄ po jej zakończeniu:

* 21.10.1967 – Egipskie kutry raketowe typu OSA, na których przebywali (wg óde zachodnich) specjalioci radzieccy, zatopi y za pomocÄ dwóch rakiet SS-N-2, izraelski niszczyciel „Elath”, który zbliży siÄ do wybrzeży Egiptu. Epizod ten wpłynÄ na rozwój tego typu uzbrojenia, oraz systemów przeciwraketowych we wszystkich flotach wiata.

* 5.12.1967 – Z okrÄtu podwodnego „Tinan” wysadzono grupÄ p etwonurków na redzie w Aleksandrii z zadaniem podożenia adunków pod okrÄty stojÄce w porcie. Ze wzglÄdu na brak możliwooci skrytego podejścia, grupa bojowa zrezygnowa a, a dodatkowy bÄd w nawigacji (nie uwzglÄdnienie prÄdu) uniemożliwiÄ zaokrÄtowanie siÄ grupy w drodze powrotnej.

Sytuacja po konflikcie

* 17.06.1967 – ministrowie spraw zagranicznych trzynastu państw arabskich proklamowali w Kuwejcie utworzenie wspólnego frontu walki przeciwko izraelskiej agresji.

* 19.06.1967 – RzÄd izraelski uzależnia wycofanie wojsk z Synaju od podpisania trwałego pokoju z Egiptem.

* 27.06.1967 – Kneset wydał trzy ustawy dotyczÄce: zjednoczenia dwóch czÄoci Jerozolimy, zapewnienia przez Izrael ochrony wiÄtych miejsc Żydów, chrześcijan i muzułmanów; oraz trzykrotnie powiÄkszono granice miasta.

W 30.07.1980 Kneset uchwalił definitywne zjednoczenie Jerozolimy jako stolicy Izraela, nie spotkaÄo siÄ to jednak z dobrym przyjęciem przez społecznoÄ międzynarodowÄ.

* 19.08 - 1.09.1967 – Szczyt Państw Arabskich w Chartumie, gdzie przywódcy arabscy postanowili odrzuciÄ wszelkie negocjacje pokojowe z Izraelem i przygotowaÄ nowa wojnÄ.

* 22.11.1967 – Rezolucja ONZ nr 242, przewidywa a ona trwa y i sprawiedliwy pokój, oraz bezpiecznie i uznane granice dla Izraela, który w zamian miaÄ wycofaÄ siÄ z terytoriów okupowanych po 1967. W rezolucji podkrełono niedopuszczalnoÄ zdobywania terytoriów drogÄ podbojów. Egipt i Jordania przyją y rezolucjÄ, ale Syria i OWP ją odrzuci y. Izrael uważa a rezolucjÄ ONZ za punkt wyjścia do negocjacji pokojowych, jednak Arabowie domagali siÄ najpierw zwrotu ziem okupowanych, jako wstÄpu do wszelkich negocjacji.

* 06.1968 – rozpoczęcie ataków terrorystycznych na Izrael przez OWP. W tym samym roku OWP uchwali a swój statut, oraz dokument programowy ruchu „Palestyński KartÄ Narodów”.

* 9.01.1968 – utworzenie Organizacji Krajów Arabskich EksportujÄcych RopÄ NaftowÄ (OAPEC)

* 11.1968 – 7.08.1970 – wojna podjazdowa toczÄca siÄ wzdłu Kanału Sueskiego, prowadzona przez Egipt i Izrael tzw. „Wojna na wyniszczenie”. Od 12.1969 pod przewodnictwem ministra spraw zagranicznych USA Williama Rogersa, rozpoczyna siÄ misja pojednawcza w konflikcie palestyńskim tzw. „Plan Rogersa”, zakończona podpisaniem

porozumienia o zawieszeniu broni pomiędzy Egiptem, a Izraelem. Jednocześnie Egipt zaczął przesuwać stanowiska przeciwlotniczych rakiet SAM 2 bliżej Kanału, tak, że objął one swoim zasięgiem 1/3 Półwyspu Synajskiego. Izrael z kolei przystąpił do budowy systemu fortyfikacji wzdłuż Kanału.

* 12.1969 – Udany zamach na MU’ammara al - Kazzafiego w Libii; koniec monarchii w tym kraju.

* 28.09.1970 – Na zawale serca umiera prezydent Gamal Abdel Naser, Egipt traci aspiracje do przewodnictwa w świecie arabskim.

* 09.1970 – „Czarny wrzesień”; w Jordanii – wypędzenie OWP.

* 09.1972 – Zamach palestyńskich terrorystów, z organizacji „Czarny wrzesień”, na izraelską drużynę olimpijską w Monachium. Zginęło 11 sportowców.

* 1973 – Zamach izraelski na palestyńską bazę OWP w Bejrucie.

* 6.10.1973 – o godzinie 14.00 armie państw arabskich rozpoczynają atak na Izrael. Rozpoczyna się tzw. „Wojna Jom Kippur”, ponadto arabowie ogłoszają embargo na ropę dla zachodu.

Źródła:

Encyklopedia Gazety Wyborczej Tom 7, 20; Wydawnictwo Naukowe PWN

„Marynarka Wojenna RP – Okręty podwodne w konfliktach po II wojnie

wiatowej”; – www.mw.mil.pl

„Wojna sześciodniowa”; –

http://pl.Wikipedia.org/wiki/Wojna_sze%C5%9Bciodniowai

„Konflikt izraelsko – arabski; Wojna sześciodniowa”; – www.sciaga.interia.pl

„Początek >> wojny sześciodniowej<<”; – www.wiadomosci.polska.pl

„Wojna Sześciodniowa (1967)”; – www.kurssikory.edu.pl

„Nowa Technika Wojskowa”; nr 2/1997, 5/1997, 2/2002, 3/2003, 3/2004; miesięcznik

„Synaj 5 czerwca 1967 – Zarzewie konfliktów na bliskim wschodzie”; Helmut

Mejcher; wyd. Adamantan; Warszawa 1999

„Ydzi i Arabowie – historia wspólnego Izraela”; Doris Bensimon i Eglal

Errera; wyd. Cyklady; Warszawa 2000

„Izrael”; Andrzej Chojnowski i Jerzy Tomaszewski; wyd. TRIO; Warszawa 2001

„The Israeli Army in Middle East Wars 1948-73”; „Men-at-Arms 127”; John Laffin; wyd. Osprey Publishing; 2004

„Konflikt palestyńsko – izraelski”; Dan Cohn Sherbok, Dawoud El-Alami wyd. PIW Warszawa 2002

„Wojna Sześciodniowa”; Krzysztof Kubiak; wyd. Altair Warszawa 1992

„Samolot bombowy TU-16”; TBiU nr 192; Jerzy Grzegorzewski; wyd. Bellona; Warszawa 2000

„>> Stalin<< postrach zachodu”; Janusz Magnuski; „Seria czołgi w boju”; nr 2; wyd. Pelta; Warszawa 1995

Mapa – Egipt 1:1.250.000 wyd. Demart Sp. z o.o.

Mapa – Izrael 1:450.000 wyd. Demart Sp. z o.o.